

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1001/2007

ze dne 29. srpna 2007,

kterým se mění nařízení (ES) č. 800/1999 a nařízení (ES) č. 2090/2002, pokud jde o kontroly v rámci vývozních náhrad pro zemědělské produkty

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami ⁽¹⁾, a zejména na článek 18 uvedeného nařízení, a s ohledem na odpovídající ustanovení ostatních nařízení o společné organizaci trhů se zemědělskými produkty,s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 386/90 ze dne 12. února 1990 o kontrole prováděné při vývozu zemědělských produktů, pro které jsou poskytovány náhrady nebo jiné částky ⁽²⁾, a zejména na článek 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 800/1999 ze dne 15. dubna 1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty ⁽³⁾, vyžaduje především, aby bylo písemně doloženo, že produkty, pro které se žádají náhrady, byly již do určené třetí země dovezeny v nezměněném stavu, pokud se na tuto třetí zemi vztahuje rozlišená náhrada. Postupy týkající se takového prokázání by měly být zjednodušeny a měly by zároveň chránit finanční zájmy Společenství. Komise a členské státy by měly kontrolovat použití zjednodušených postupů a přijmout vhodná opatření pro případ, že dojde k jejich zneužití.
- (2) V praxi se třetí země, jejichž rozlišené vývozní náhrady pro daný produkt mají sazbu nedosahující průměru, nebo která se rovná nule, zpravidla nalézají v blízkosti Společenství, zatímco sazby náhrad pro země vzdálenější od území Společenství jsou zpravidla stanoveny na vyšší, totožné úrovni. Pro vývozce je většinou obtížné získat doklad při dovozu do těchto vzdálenějších zemí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 735/2007 (Úř. věst. L 169, 29.6.2007, s. 6).

⁽²⁾ Úř. věst. L 42, 16.2.1990, s. 6. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 163/94 (Úř. věst. L 24, 29.1.1994, s. 2).

⁽³⁾ Úř. věst. L 102, 17.4.1999, s. 11. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1913/2006 (Úř. věst. L 365, 21.12.2006, s. 52).

(3) Země, pro které byla stanovena sazba náhrady na vyšší, totožné úrovni, je možné pokládat za „vzdálenou oblast s náhradou“ pro určitý produkt. Je však třeba z této oblasti vyloučit vzdálené země, pro které rozlišená část náhrady nedosahuje průměru, nebo se rovná nule. Obdobně je nutné vyloučit z této oblasti i země, u nichž reálně hrozí odklonění obchodních toků, a také všechny země, jejichž odvětví mohou být tímto nebezpečím ohrožena.

(4) Pokud je vývozní prohlášení vystaveno pro zemi, která leží ve vzdálené oblasti s náhradou, a zboží k vývozu je přepravováno na námořních kontejnerech, je kombinace více faktorů – správa přepravních kontejnerů, přepravní dokumenty a relativně neměnný způsob dopravy – dostatečnou zárukou toho, že byly produkty dovezeny do určené třetí země. Za těchto okolností by skutečnost, že produkty byly dopraveny a vyloženy v zemi ve vzdálené oblasti s náhradou, bylo možné prokázat dokladem o přepravě do přístavu v zemi určení nebo do přístavu, který zásobuje zemi určení bez vlastního námořního přístavu, spolu s prohlášením o vykládce.

(5) Pokud provozovatel kontejnerů vlastní komerční informační a kontrolní systém pro jejich sledování v souladu s provozními bezpečnostními předpisy podle přílohy I nařízení Komise (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o akreditaci platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV ⁽⁴⁾, jež poskytuje údaje totožné s údaji uvedenými v přepravních dokladech, členské státy mohou rozhodnout, že tyto údaje mohou namísto listinných dokumentů prokázat přepravu do země určení.

(6) Článek 17 nařízení (ES) č. 800/1999 stanoví odchylky v maximální výši 2 400 EUR a 12 000 EUR na rozlišené části náhrady přidělené blízkým a vzdáleným místům určení. Považuje se za užitečné stanovit novou odchylku pro námořní přepravu nákladů v kontejnerech do vzdálených oblastí s náhradou, která si vyžádá předložení přepravního dokladu a jednoho z prohlášení o vykládce uvedených v čl. 16 odst. 2 písm. a), b) nebo c). Taková odchylka může být udělena pouze za předpokladu, že byly poskytnuty údaje o vykládce v přístavu, který se nachází ve vzdálené oblasti s náhradou. Tyto odchylky by měly být stanoveny prostřednictvím odvolatelných povolení, aby byla zajištěna jimi stanovená věrohodnost dokladu.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 171, 23.6.2006, s. 90.

- (7) Ve snaze snížit riziko záměny je nutné připevnit celní závěry na všechny dopravní prostředky nebo nákladové kusy s výjimkou případů, ve kterých lze identifikaci produktů zajistit jiným způsobem, v souladu s články 340a a 357 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾. Tento požadavek byl stanoven článkem 7 nařízení Komise (ES) č. 2090/2002 ze dne 26. listopadu 2002, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 386/90, pokud jde o fyzickou kontrolu prováděnou při vývozu zemědělských produktů, pro které jsou poskytovány náhrady⁽²⁾. Jelikož je uvedený požadavek součástí formalit spojených s vývozním prohlášením a je obecné povahy, měl by být z nařízení (ES) č. 2090/2002 odstraněn a podobné ustanovení by mělo být zahrnuto do nařízení (ES) č. 800/1999.
- (8) Je potřeba, aby celní úřad výstupu měl k dispozici v kontrolním výtisku T5 údaje, je-li možné na předložených produktech provést kontroly záměny požadované v souladu s článkem 10 nařízení (ES) č. 2090/2002. Vzhledem k tomu, že kontrolní výtisky T5 se mohou také použít pro produkty, na které se kontroly záměny nevztahují, do kolonky 107 kontrolního výtisku T5 je třeba uvést údaj, zda jsou produkty vyváženy s nárokem na náhrady.
- (9) Nařízení (ES) č. 800/1999 a (ES) č. 2090/2002 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (10) Ustanovení tohoto nařízení, která souvisejí s prokazováním příchodu na místo určení, se použijí na žádosti o náhrady podané od vstupu tohoto nařízení v platnost. Záměrem tohoto nařízení je zjednodušit správu režimu jak pro provozovatele, tak i pro členské státy, mělo by proto být možné ho na žádost vývozce použít i na žádosti o náhrady podané před tímto datem za předpokladu, že časová lhůta pro předložení dokladu neuplynula.
- (11) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem příslušných řídicích výborů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 800/1999 se mění takto:

- (¹) Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 214/2007 (Úř. věst. L 62, 1.3.2007, s. 6).
 (²) Úř. věst. L 322, 27.11.2002, s. 4. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1847/2006 (Úř. věst. L 355, 15.12.2006, s. 21).

1) V čl. 2 odst. 1 se doplňují nová písmena, která znějí:

- „p) ‚vzdálenou oblastí s náhradou‘ se rozumí všechna místa určení, pro která se stejná rozlišená, nenulová část náhrady použije pro určitý produkt, s výjimkou vyloučených míst určení pro tyto produkty, které stanoví příloha XI;
- q) ‚zemí bez námořního přístavu‘ se rozumí třetí země bez vlastního námořního přístavu, jejíž zásobování zajišťuje námořní přístav jiné třetí země.“

2) V článku 5 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„8. Na zboží, pro které se žádají vývozní náhrady, musí být celním orgánem nebo pod jeho dohledem připevněny celní závěry. Článek 340a a čl. 357 odst. 2, 3 a 4 nařízení (EHS) č. 2454/93 se použijí obdobně.“

3) V článku 8 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud se žádá o náhrady, v kolonce 107 se uvede jeden z údajů podle přílohy XII.“

4) V článku 15 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Do 12 měsíců ode dne přijetí vývozního prohlášení produkty musí:

- a) být dovezeny v nezměněném stavu do třetí země nebo do jedné ze třetích zemí, pro které je náhrada stanovena, nebo
- b) být vyloženy v nezměněném stavu ve vzdálené oblasti s náhradou, pro kterou je náhrada stanovena podle podmínek na základě čl. 17 odst. 1 písm. b) a čl. 17 odst. 2.

Za podmínek stanovených v článku 49 však mohou být poskytnuty dodatečné lhůty.“

5) Článek 16 se mění takto:

a) Odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Splnění dovozních celních formalit se prokáže předložením jednoho z těchto dokladů podle výběru dovozce:

a) celního dokladu, jeho kopie nebo fotokopie nebo výtisku s rovnocennými informacemi elektronicky zaznamenanými příslušným celním orgánem; shoda této kopie, fotokopie nebo výtisku s originálem nebo s elektronickými informacemi musí být ověřena jedním z těchto orgánů:

i) orgánem, který potvrdil originál dokladu, nebo elektronicky zaznamenal rovnocennou informaci;

ii) úřadem příslušné dotyčné třetí země;

iii) úřadem jednoho z členských států v dotyčné třetí zemi;

iv) subjektem pověřeným výplatou náhrady;

b) osvědčení o vykládce a dovozu vystaveného mezinárodní kontrolní a dozorcí společností (dále jen „dozorcí společnost“) v souladu s pravidly stanovenými v příloze VI kapitole III podle vzoru uvedeného v příloze VII; v daném osvědčení musí být uvedeno datum a číslo dovozního celního dokladu.

Platební agentura může na žádost vývozce upustit od požadavku na osvědčení uvedeného v pododstavci 1 písm. a), pokud je schopná ověřit, zda byly dovozní celní formality dokončeny, pomocí přístupu k elektronicky zaznamenaným údajům, které jsou v držení příslušných orgánů třetí země nebo jsou drženy jejich jménem.“

b) Odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Vývozce je v každém případě povinen předložit kopii nebo fotokopii přepravních dokladů, které se vztahují na přepravu produktů, pro které bylo vystaveno vývozní prohlášení.

Na žádost vývozce může členský stát v případě námořní kontejnerové přepravy uznat údaje rovnocenné údajům v přepravních dokladech, pokud pocházejí z informačního systému vedeného třetí stranou odpovědnou za přepravu kontejnerů na místo určení, pokud se třetí strana na takovou činnost zaměřuje a je-li bezpeč-

nost jejího informačního systému schválena členským státem jako vyhovující kritériím stanoveným ve verzi jednoho z mezinárodně uznávaných standardů uvedených v bodě 3 B) přílohy I nařízení (ES) č. 885/2006 (*), která se použije pro dané období.

(*) Úř. věst. L 171, 23.6.2006, s. 90.“

6) Článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

1. Členské státy mohou osvobodit vývozce od předložení dokladů podle článku 16 jiných, než je přepravní doklad nebo jeho rovnocenná elektronická podoba, kterou uvádí čl. 16 odst. 3, v případě vývozního prohlášení, které poskytuje nárok na náhradu, když:

a) rozlišená část náhrady nepřesahuje:

i) 2 400 EUR, pokud je třetí země nebo území určení uvedeno v seznamu v příloze IV;

ii) 12 000 EUR, pokud není třetí země nebo území určení uvedeno v seznamu v příloze IV, nebo

b) přístav určení se nachází ve vzdálené oblasti s náhradou pro určené produkty.

2. Osvobození podle odst. 1 písm. b) se použije, pouze jsou-li splněny tyto podmínky:

a) produkty jsou přepravovány v kontejnerech a přeprava kontejnerů do přístavu vykládky je zajištěna po moři;

b) v přepravním dokladu je jako místo určení uvedena země uvedená ve vývozním prohlášení nebo přístav obvykle sloužící k vykládce produktů určených pro zemi bez námořního přístavu, která je zemí určení uvedenou ve vývozním prohlášení;

c) prokázání o vykládce se vystavuje podle čl. 16 odst. 2 písm. a), b) nebo c).

Na žádost vývozce může členský stát v případě námořní kontejnerové přepravy uznat jako prokázání o vykládce uvedené v prvním pododstavci písm. c) údaje rovnocenné údajům v dokladu o vykládce, pokud pochází z informačního systému vedeného třetí stranou odpovědnou za přepravu a vykládku kontejnerů na místě určení, pokud se třetí strana na takovou činnost zaměřuje a je-li bezpečnost jejího informačního systému schválena členským státem jako vyhovující kritériím stanoveným ve verzi jednoho z mezinárodně uznávaných standardů uvedených v bodě 3 B) přílohy I nařízení (ES) č. 885/2006, která se použije pro dané období.

Prokázání o vykládce může být předloženo podle prvního pododstavce písm. c) nebo podle druhého pododstavce, aniž by vývozce musel prokázat, že přijal vhodná opatření na získání dokladu uvedeného v čl. 16 odst. 1 písm. a) nebo b).

3. Způsobilost k osvobození stanovena v odst. 1 písm. a) je automatická, s výjimkou případu, kdy se použijí ustanovení odstavce 4.

Způsobilost k osvobození stanovena v odst. 1 písm. b) se udělí na tři roky písemným povolením před vývozem, a to na žádost vývozce. Vývozci, kteří budou používat tato povolení, musí v žádosti o platbu uvést číslo povolení.

4. Pokud se členský stát domnívá, že produkty, na které vývozce žádá osvobození na základě tohoto článku, byly vyvezeny do jiné země, než uvádí vývozní prohlášení, případně do země, která leží mimo určenou vzdálenou oblast se sazbou, pro kterou byla sazba stanovena, nebo pokud vývozce uměle rozdělil vývoz s cílem mít prospěch z tohoto osvobození, členský stát odejme okamžitě způsobilost dotyčného vývozce k udělení všech osvobození podle tohoto článku.

Dotyčnému vývozci se neposkytne žádné další osvobození podle tohoto článku po dobu dvou let od data odnětí způsobilosti.

V případě odnětí způsobilosti zaniká nárok na vývozní náhradu pro dotčené produkty a náhrada musí být vrácena, pokud vývozce pro dotčené produkty nepředloží doklad podle článku 16.

Nárok na vývozní náhrady navíc zaniká pro produkty, na které se vztahuje jakékoli vývozní prohlášení učiněné po datu úkonu, který vedl k odnětí způsobilosti, a náhrady budou vráceny, pokud vývozce nepředloží pro určené produkty doklad podle článku 16.“

7) Název přílohy IV se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA IV

Seznam třetích zemí nebo území uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. a) bodě i) a ii)“

8) Znění přílohy tohoto nařízení se doplňuje jako přílohy XI a XII.

Článek 2

Článek 7 nařízení (ES) č. 2090/2002 se zrušuje.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Na žádost vývozce se může čl. 1 bod 1, 4, 5 a 6 použít na žádosti o náhrady podané před vstupem tohoto nařízení v platnost, pod podmínkou, že neuplynula lhůta stanovena čl. 49 odst. 2, případně odst. 4 nařízení (ES) č. 800/1999.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 29. srpna 2007.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA XI

Produkty a místa určení vyloučené ze vzdálené oblasti s náhradou

ODVĚTVÍ PRODUKTŮ – VYLOUČENÁ MÍSTA URČENÍ

Cukr (*)

Cukr nebo produkty z cukru KN kódu 1701 11 90, 1701 12 90, 1701 91 00, 1701 99 10, 1701 99 90, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 60 95, 1702 90 30, 1702 90 60, 1702 90 71, 1702 90 99, 2106 90 30, 2106 90 59 – Maroko, Alžírsko, Turecko, Sýrie, Libanon

Obiloviny (*)

KN 1001 – Ruská federace, Moldavsko, Ukrajina, Chorvatsko, Bosna a Hercegovina, Albánie, Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Turecko, Sýrie, Libanon, Izrael, Egypt, Libye, Tunisko, Alžírsko, Maroko, Ceuta, Melilla

KN 1003 – všechna místa určení

KN 1004 – Island, Ruská federace

Rýže (*)

KN 1006 – všechna místa určení

Mléko a mléčné výrobky (*)

Všechny produkty – Maroko, Alžírsko

Mléko a mléčné výrobky kódů KN 0401 30; 0402 21; 0402 29; 0402 91; 0402 99; 0403 90; 0404 90; 0405 10; 0405 20; 0405 90 – Kanada, Mexiko, Turecko, Sýrie, Libanon

0406 – Sýrie, Libanon, Mexiko

Hovězí a telecí maso

Všechny produkty – všechna místa určení

Víno

Všechny produkty – oblast 3 a oblast 4 v příloze IV nařízení (ES) č. 883/2001, Maroko, Alžírsko

Drůbež

Drůbeží maso – všechna místa určení

Jednodenní kuřata kódu KN 0105 11 – Spojené státy americké, Kanada, Mexiko

Vejce (*)

Vejce ve skořápce kódu nomenklatury pro vývozní náhrady 0407 00 30 9000 Japonsko, Rusko, Čína, Tchaj-wan

Násadová vejce kódu nomenklatury pro vývozní náhrady 0407 00 11 9000; 0407 00 1990 00 – Spojené státy americké, Kanada, Mexiko

(*) Ve formě jiné, než jsou výrobky, které nejsou uvedené v příloze I obsahující méně než 90 % hmotnostních dotyčného produktu.

PŘÍLOHA XII

Poznámka podle článku 8

- *bulharsky*: Регламент (EO) № 800/1999
 - *španělsky*: Reglamento (CE) n° 800/1999
 - *česky*: Nařízení (ES) č. 800/1999
 - *dánsky*: Forordning (EF) nr. 800/1999
 - *německy*: Verordnung (EG) Nr. 800/1999
 - *estonsky*: Määrus (EÜ) nr 800/1999
 - *řecky*: Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 800/1999
 - *anglicky*: Regulation (EC) No 800/1999
 - *francouzsky*: Règlement (CE) n° 800/1999
 - *italsky*: Regolamento (CE) n. 800/1999
 - *lotyšsky*: Regula (EK) Nr. 800/1999
 - *litevsky*: Reglamentas (EB) Nr. 800/1999
 - *maďarsky*: 800/1999/EK rendelet
 - *maltsky*: Regolament (KE) Nru 800/1999
 - *nizozemsky*: Verordening (EG) nr. 800/1999
 - *polsky*: Rozporządzenie (WE) nr 800/1999
 - *portugalsky*: Regulamento (CE) n.º 800/1999
 - *rumunsky*: Regulamentul (CE) nr. 800/1999
 - *slovensky*: Nariadenie (ES) č. 800/1999
 - *slovinsky*: Uredba (ES) št. 800/1999
 - *finsky*: Asetus (EY) N:o 800/1999
 - *švédsky*: Förordning (EG) nr 800/1999“
-